

Головне – наполегливо йти до мети

ВЕРЕЩУК Ірина

голова міста Рава-Руська

Ірина Верещук народилася в місті Рава-Руська, закінчила школу на відмінно, дипломований спеціаліст, закінчила 4 вищих заклади з відзнакою, голова міста Рава-Руська.

– Ким Ви хотіли бути в дитинстві?

– Ще з дитинства я мріяла стати директором міста Рава-Руської. Так я казала в садочку, але тоді я навіть не думала ні про мера, ні про міського голову. Я казала, що стану директором. Батьки з посмішкою сприймали мою мету, але ще в садочку я була дуже активною, лідером. Я завжди була ініціативною, у 10 років я була старостою класу. Школу закінчила на відмінно, отримала багато грамот, золоту медаль, а потім закінчила ВНЗ з червоним дипломом.

– Наскільки важко було йти до мети?

– Із самого дитинства я собі намалявала шлях та йшла по ньому, авжеж не дуже уявляла кінцевий результат, але знала, що в будь-якому випадку буду керувати. Я ніколи нікому не підпорядковувалась, важко було, тому що закінчувала військовий інститут, де мене намагалися зламати. Військовий інститут передбачає дисципліну, здатність до самообмеження. Тобто є колектив, і ти мав бути одним з них, але я постійно хотіла комусь щось довести. Звичайно мені було важко з ними, а їм зі мною.

Сьогодні веду громадську діяльність, я власник газети, допомагаю молоді, згуртовую їх, керую ними, даю їм шанс. Коли формую колектив, дивлюсь на ініціативність людини, особливу увагу звертаю на жінок, в мене, в міській раді, тільки один чоловік, а всі решта – жінки.

– У Вас є особистий секрет успіху?

– Мій особистий секрет полягає в тому, що треба завжди тяжко працювати, одночасно робити вигляд, що тобі все дається дуже легко, вести себе так, нібито ти щойно вийшов з масажу або салону. Вважаю, що коли людина береться за якусь справу, вона повинна повністю розбиратися в ній, щоб кожний контролюючий орган не розповідав, що мені робити. Я сама їм можу все розповісти. Кожен повинен розумітися в своїй справі.

– Яке у вас хобі?

– Люблю читати історичні книжки, книги, які описують життя однієї видатної людини. Зараз я читаю про Вінстона Черчеля, про його шлях, його життя, тому що я з ним народилася в один день. Вважаю, що це грає деяку

роль. Прагну завжди себе вдосконалювати, розвивати свої сильні сторони. Це здатність до компромісу, до ведення переговорів, дипломатичної діяльності, ораторське мистецтво, все, що вказує на те, що я буду хорошим політиком не тільки місцевого рівня, а всеукраїнського, людина завжди повинна розвиватися.

– Чого досягла Рава-Руська, очолювана Вами?

– Рава-Руська стала чистіше, це визнають всі наші сусіди з Польщі. Вважаю, що жінки повинні займати посади міських голів. Жінка-господарка створює комфорт, чистоту, наводить лад. Чоловіки більш прагматичні, наприклад, я за те, щоб президентом України був чоловік, сильний, впевнений, економіст, менеджер, а вже інші посади можуть займати жінки.

В мене є висока мета, я її розкладаю на складові та поступово починаю її реалізовувати. Авжеж зараз потрібно трохи пришвидшеними темпами до неї йти, бо держава потребує в професійній команді.

– Коли у Вас з'являється вільний час, чим Ви займаєтесь?

– Ми у вільний час з сім'єю їдемо в Карпати. Дуже люблю в горах читати. Не можу довго залишатися без справ, починаю думати, як там в мене на роботі, чи всі справляються зі своїми обов'язками?

Ось, наприклад, в п'ятницю ми всім

колективом виходимо прибирати місто. Я вважаю, що мер міста також може зі всіма працювати. Люди бачуть, що тут не має значення, які в тебе ранги, всі роблять добре для свого міста. Коли я вийшла на прибирання, деякі подумали, що я роблю це заради телебачення, але журналістів не було. Я з іншими розносила бутерброди на майдані, для мене це було щось неймовірне, взяла тачку з бутербродами та ходила пропонувала людям, це дуже змінило відношення до людей. В нас не розвинений інститут волонтерства, на чому базуються всі демократичні цінності.

– У вас багато заздрісників?

– Так, дуже багато, я з ними не борюсь, це їх проблеми, що вони через мене не сплять, мені це не заважає працювати. Це їхня проблема, бо мені не притаманна ця риса, я не заздрю. Ніколи не заздрю мільярдерам, вони бідні, нещасні люди, на них все тисне, вони раби, страх втратити гроші, все це дуже важливо.

– Ваша порада людям

– Чітко визначитись з тим, що вони хочуть. Наприклад, я сама змінила своє життя, п'ять років служила у військах, потім вирішила піти, взяла й все залишила за один день, це було важко. Коли пішла, чітко знала, куди йду, була готова до своєї роботи. Ніколи в житті нікому не давала хабаря, всього домоглася своїми зусиллями. За знання ніколи не платила.